

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Pensionsfond. (Udvidelse af fondens investeringsmuligheder).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 27/12 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Den Sociale Pensionsfond er grundlagt af VKR-regeringen i 1970. Gennem årene 1971-1982 indbetalte alle skatteydere 2 pct. af deres skattepligtige indkomst til denne fond; disse midler blev placeret i obligationer med Nationalbanken som plejer og behandler. Dengang fandtes begrebet indeksobligationer ikke.

Fondens obligationsbeholdning ligger på over 100 mia. kr. i dag, og da en stor del af rentefkastet går til realrenteafgift, støtter Socialdemokratiet ministerens forslag, at det skal være muligt at investere i indeksobligationer.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal kort sige, at vi i den konservative folketingsgruppe støtter forslaget; vi mener, at Den Sociale Pensionsfond skal have adgang til at kunne investere i indeksobligationer på linie med andre almindelige obligationer.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige, at vi i Venstre finder det naturligt, at Den Sociale Pensionsfond får samme mulighed som andre fonde, forsikringsselskaber m.v. for at investere i indeksobligationer.

Indeksobligationer er i dag en naturlig og en væsentlig del af det danske kapitalmarked, og det må være rimeligt at give Den Sociale Pensionsfond samme vilkår til at købe disse obligationer som andre fonde.

Pernille Frahm (SF):

SF mener ligesom de tidligere ordførere, at det er rigtigt at lempe de begrænsninger, der ligger på Den Sociale Pensionsfond med hensyn til fondens investeringsmuligheder. Vi finder det naturligt, at fonden får muligheder på

lige fod med f.eks. forsikringsselskaber for at placere kommende pensionisters penge. Imidlertid er det ikke kun den pengemæssige side af sådanne investeringer, der interesserer SF. Vi vil nemlig gerne slå et slag for, at fonde af denne type selv kigger på grønne investeringer, når pengene skal anbringes, og på den måde investere i fremtiden.

Derudover så vi gerne, at Den Sociale Pensionsfond begyndte at interessere sig lidt for de behov, pensionisterne har. Man kunne f.eks. forestille sig, at man kiggede på det væld af ejendomme, der er på tvangsauktion i disse tider, og opkøbte nogle egnede boliger, der kunne indrettes til ældreboliger, hvad vi jo ved der er et stigende behov for. Men med disse bemærkninger vil vi se positivt på forslaget.

Tom Behnke (FP):

Som indledning til dette lovforslag skal jeg her tilkendegive, at Fremskridtspartiet i alle årene har været imod Den Sociale Pensionsfond, ligesom vi er imod ATP og alle andre fonde med tvangsindbetalinger og mindre udbetalinger, end der under tvang er blevet indbetalt. Lovforslag nr. L 16 drejer sig imidlertid ikke om, hvorvidt fonden fortsat skal eksistere, men om, hvordan fonden skal kunne investere sine penge. Da et flertal her i salen nu engang mener, at fonden skal fortsætte, vil det naturligvis være rimeligt, at fonden har mulighed for at investere fornuftigt. Fremskridtspartiet kan derfor tilslutte sig forslaget, som det foreligger, uden dog dermed at give vores velsignelse af fondens fortsatte eksistens.

Bente Juncker (CD):

Jeg kan sige til SF's ordfører, at der fuldt ud er disponeret over fondens årlige afkast, så det er ikke det, der er problemet, men i øvrigt siger vi ja til socialministerens forslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi fuldt ud tilslutter os forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan også fatte mig i korthed og sige, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig det af socialministeren fremsatte forslag.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse af lovforslaget og forventer et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskade- og sygdomslovgivning. (Nedsættelse af kompensations- og udgifter til arbejdsskade- og sygdomslovgivning).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 9/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Jeg kunne nøjes med at henvise til min ordførertale, da vi sidst behandlede forslaget den 24. oktober sidste år, hvor vi afviste forslaget, fordi det var uden socialpolitiske perspektiver.

Men jeg kan formulere mig lidt anderledes denne gang og sige, at hvis socialministeren under udvalgsbehandlingen skulle komme med et løfte om, at hun f.eks. inden 1 år vil komme med forslag om en reel differentiering af arbejdsskade- og sygdomslovgivningspræmierne, og hvis ministeren også vil forpligte sig til at lade være med at fremsætte noget forslag om privatisering af Arbejdsskadestyrelsen, tror jeg, vi kan finde ud af også at stemme for dette lovforslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Også til dette forslag kan vi i Det Konservati-

ve Folkeparti give tilslutning. Vi synes, det er rimeligt nok, at man som bidrag til besparelserne på finanslovsforslaget har fremsat dette lovforslag, der vil nedbringe tilskuddet til Arbejdsgivernes Arbejdsskade- og sygdomslovgivning fra 1.800 kr. årligt til 950 kr. årligt.

Sagen er den, at udgifterne til arbejdsskade- og sygdomslovgivning i 1990 blev opgjort til 2,16 mia. kr., mens forsikringsselskabernes samlede præmieindtægt for arbejdsskade- og sygdomslovgivning var omkring 1,3 mia. kr. i 1989. Det vil sige, at der altså stadig væk er mere end dækning i forbindelse med statstilskuddet til udgifterne på området.

Så vi mener sådan set, det er en meget rimelig form for besparelse.

Eva Kjer Hansen (V):

Da Jørgen Winther, der er ordfører . . .

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Jørgen Winther.

Eva Kjer Hansen (V):

. . . for dette forslag, er forhindret i at være til stede, bliver det mig, der giver vores kommentarer i stedet.

Vi synes, at da dette forslag kort og godt vil give en besparelse på ca. 1 mia. kr. årligt, idet virksomhederne i højere grad selv skal til at betale for deres arbejdsskade- og sygdomslovgivning, er det et positivt forslag. Det giver en kompensation for forsikringspræmien, der bliver sat ned fra de nuværende 1.800 kr. pr. fuldtidsansat til 950 kr. pr. fuldtidsansat.

Vi mener i Venstre, at dette forslag er udmærket, idet den opgave kan varetages lige så godt på forsikringsbasis som via skattefinansiering.

Pernille Frahm (SF):

Det har aldrig været SF's politik, at arbejdsgiverne skulle have kompensation for arbejdsskade- og sygdomslovgivning. Vi er ikke et erhvervsfjendtligt parti, men vi synes godt nok, at visse partiers trang til at forgyldte erhvervslivet i denne omgang er gået lidt over gevind, for i den oprindelige lov har man ikke bare ydet kompensation for arbejdsskade- og sygdomslovgivning, men derudover givet arbejdsgiverne ca. 1 mia. kr. som gave.

Derfor hilser vi selvfølgelig med tilfredshed, at man nu tager et lille skridt i den rigtige retning og i hvert fald får fjernet overkompensationen. Helst så vi, at man strøg hele beløbet og